

Lógvan við Keldu

Latið okkum óttast veruleikan og læra av honum

Kanningar vísa, at í Danmark við fríari rúsdrekkasølu, drekka ikki færri enn 840.000 danir “meiri enn gott er”. Meðan ein lítil partur eru “tey á bonkinum”, eru tey allarflestu, fólk við familju, starvi og bústaði, sum søkja sær hjálp

Tá fólk lata seg stilla upp til løgtingsval, standa tey til ábyrgd fyri egnum ætlanum og avrikum til ábyrgd bæði fyri sær sjálvum, fyri landi og fólki, yngri sum eldri.

Nú ein dagin sá eg valevni í “mínum flokki” gera vart við, at hann ynskti sterkan løg seldan í vanligu føroysku handlunum. Hesi ynski hava eisini verið úr øðrum flokkum.

Hóast fólk hugnar sær við alkoholiskum evnum, so er staðfest, at sera mong húskini í Føroyum eru farin í knús av hesum. Fyribyrgjandi stovnar og fólk

eru “poppað” upp, sum síðani skulu hjálpa. Hópin av almennum skattakrónum verða brúktar, tá skaðin er hendur, men her er so nógv farið fyri skeyti. – Nakað er eisini brúkt til fyrirbyrging.

Ungir danir drekka meiri

Danmark hevur fría rúsdrekkasølu. Kanningar vísa, at júst hetta landið, sum vit eru í felagsskapi við, har flestu okkara lesa og flest ferast til og igjøgnum, at júst her finnast prosentuelt flestu ungu drankarar í Evropu, við júst fríari rúsdrekkasølu!

Aðrar kanningar vísa eisini, at tá ið ríkiliga verður tikið til av sterkara slagnum í tannáringaaldrinum, er “rokningin” ikki tespulig seinni í lívinum.

Kanningar í Danmark vísa, at ikki færri enn 840.000 danir drekka meiri enn “gott er”. Kanningin vísir, at tað ikki júst eru fólkin í “á bonkinum”, sum bert er ein evarska lítil partur og sum er sjónligur, men tey allarflestu, sum søkja hjálp móti ovurnýtslu, eru kvinnur og menn, sum hava familju, starv og bústað, t.v.s. “vanliga hampafólk”.

Ikki fínt við miniralvatni

Sjálvur havi eg fylgt við og ferðast nógv bæði í forrætning og politikki frá tí eg var 20 ára gamal, havi verið – eins og onnur - til hópin av privatum og almennum veitslum bæði her á landi og úti í heimi.

Júst í almennum veitslum í Føroyum, hevur staðið á at fáa vatn/miniralvatn tí tað er jú ikki “fínt” – havi einaferð fyrr skrivað um hetta - tí hava nógv tikið av, av sterkari drykki, sum annars ikki høvdu hugsað sær tað. Eg eri ikki í iva um, at mangar av

hesum veitslum hava skapt ikki so fáar misnýtarar við óhugnaligum fylgjum. - Tað var jú ikki “fínt” við miniralvatni. - Rokningin gjørdist kostnaðarmikil!

Frælsi altíð undir ábyrgd

Gangi inn fyri frælsum samfelagi, hugsanum og vinnulívi, men frælsi er sanniliga undir ábyrgd og ikki minst hjá politiska umhvørvinum.

Tí fari eg við hesum at heita á politiska myndugleikan um at fara um hetta við nógv størri ansni, tí tann sum ikki ræðist veruleikan, tá

t.d. verður hugt at Danmark, har bæði politikarar, heilsu-, sosialu og aðrir myndugleikar eru komnir upp í rashaft av hesum ræðuleikum við fríari rúsdrekkasølu, hann ræðist onki.

Nei latið okkum standa saman um at bjarga okkara uppvaksandi ætt, ungu hjúnum og tilhoyrandi børnum. - Latið okkum í hesum føri óttast veruleikan og læra av honum.

Arne Winthereig

Taka ábyrgd av egnum landi

Hvønn dag trumla politikarar hvønn annan niður við orsökum til, at Føroyar eru har, sum teir eru í dag. Undirskotið á figgjarlóginu er har sambært sambandsfólki, tí Tjóðveldi skar blokkir og sambært tjóðveldisfólki, tí Sambandsflokkurin gav skattalætta.

Vit hava ikki nøktað tørv-in hjá teimum veiku í samfelagnum, sambært javnaðarfólki, tí Fólkaflokkurin hevur sitið í samgongu, og sambært fólkafloksfólki er vinnan niðurpínd, tí Javnaðarflokkurin hevur undirdýggjað hana við avgjöldum.

Tað eru júst útsagnir, sum omanfyri nevndu, sum eru beinleiðis orsök til, hví vit ikki koma nakran veg. Tað hevur einki við loysing

ella samband, sosiala trygd ella sterkt vinnulív at gera. Samfelagið má í nógv størri mun byggjast upp rundan um borgararnar í hesum landinum. Hesir skulu skapa sosialar tryggileikar og eitt sterkt vinnulív.

Fyri at fáa hesar borgarar at verða verandi í hesum landinum er neyðugt, at politikarar geva hesum best møgulig livikor. Tí má komandi ættarlið av politikarum hyggja longur enn bert 4 ár fram. Skipanir mugu gerast, so vit fáa ein ávísan politiskan stabilitet. Eingin kemur heimaftur til eitt land, har politisku fortreytirnar broytast 4. hvørt ár og onkuntíð styttri ímillum.

Ikki nóg mikið, at hesi ikki koma heimaftur, men

vinnulívið fær heldur ikki áhuga í at gera stórvegis iløgur í síni vinnutól, og harvið endurnýggjast vinnulívið heldur ikki, og vit tapa kappingina við kappingarneytarnar hjá okkum.

Tí má ein langtíðarætlan gerast fyri fiskivinnuna, so óvissan ikki verður útskotin til 2018. Allar skipanir, sum eru ein ella annar formur fyri stuðul má takast burtur, so fiskivinnan verður ríkin á burðardyggum grundarlagi. JA, tað kemur at merkja, at tað verða færri skip. Tað mugu vit bara taka við. Tískil má henda somuleiðis innihalda eina exit-strategi fyri hesar, sum ikki longur koma at hava egið fiskifar.

Vit kundu farið at ment ferðavinnuna hjá okkum,

men hetta krevst, at politikararnir, sum verða valdir, ikki bara siga, at eingir pengar eru. Tað er alneyðugt, at teir valdu tora at taka neyðugu stigini fyri at menna samfelagið og tora at átaka samfelagnum eina útreiðslu, um vit kunnu fáa vinning av henni seinni.

Tískil er mín vón, at fólk fara á val 29. oktober 2011, at gera sína ávirkan galdandi, og at vit fara at velja politikarar á ting, sum tora at átaka sær ta ábyrgd, sum krevst. Vit koma at verða er í morgin og dagin eftir tá, og tí ræður um at skapa føroyingum so gott livistøði og harvið størri persónligt frælsi, sum gjørligt. Hetta meti eg, vit fáa í ríkisfelagsskapinum.

Zakarias Wang

Landpartur

Viðhvørt verður sagt, at tey, sum nýta náttúrutilfeingi okkara innan fyri sjómarkið, áttu at latið landpart afturfyri

Skuldi tað verið, so átti hvør tann, sum eigur nakað av Føroyum, at fingið sín part.

Sum er hevur Litla Dímun eitt marknaðarvirði upp á 600.000 kr. Hevði oyggin fingið sín landpart av tí fiski, sum verður veiddur hjá okkum, høvdu eigararnir fingið útgoldið millum 10 og 20 milliónir krónur um árið.

Hví verður hetta ikki gjørt?

Orsøkin er, at myndugleikarnir í Føroyum hava jarðargrunnin at spæla sær við. Teir siga, at teir skulu ráða yvir landpartinum ikki bert av jarðargrunninum, men eisini av tí hjá eigarunum í Litlu Dímun og øllum øðrum, sum hava fótin fastan her.

Men teir hava ikki vunnið okkum nakran landpart. Í staðin hava skvatlað hann burtur við at hjálpa útlandingar keypa fiskirættindini fyri lítið og lætt, so at vit sum her bógva, bert hava valið millum at liva í neyð í fosturlandinum ella rýma.